

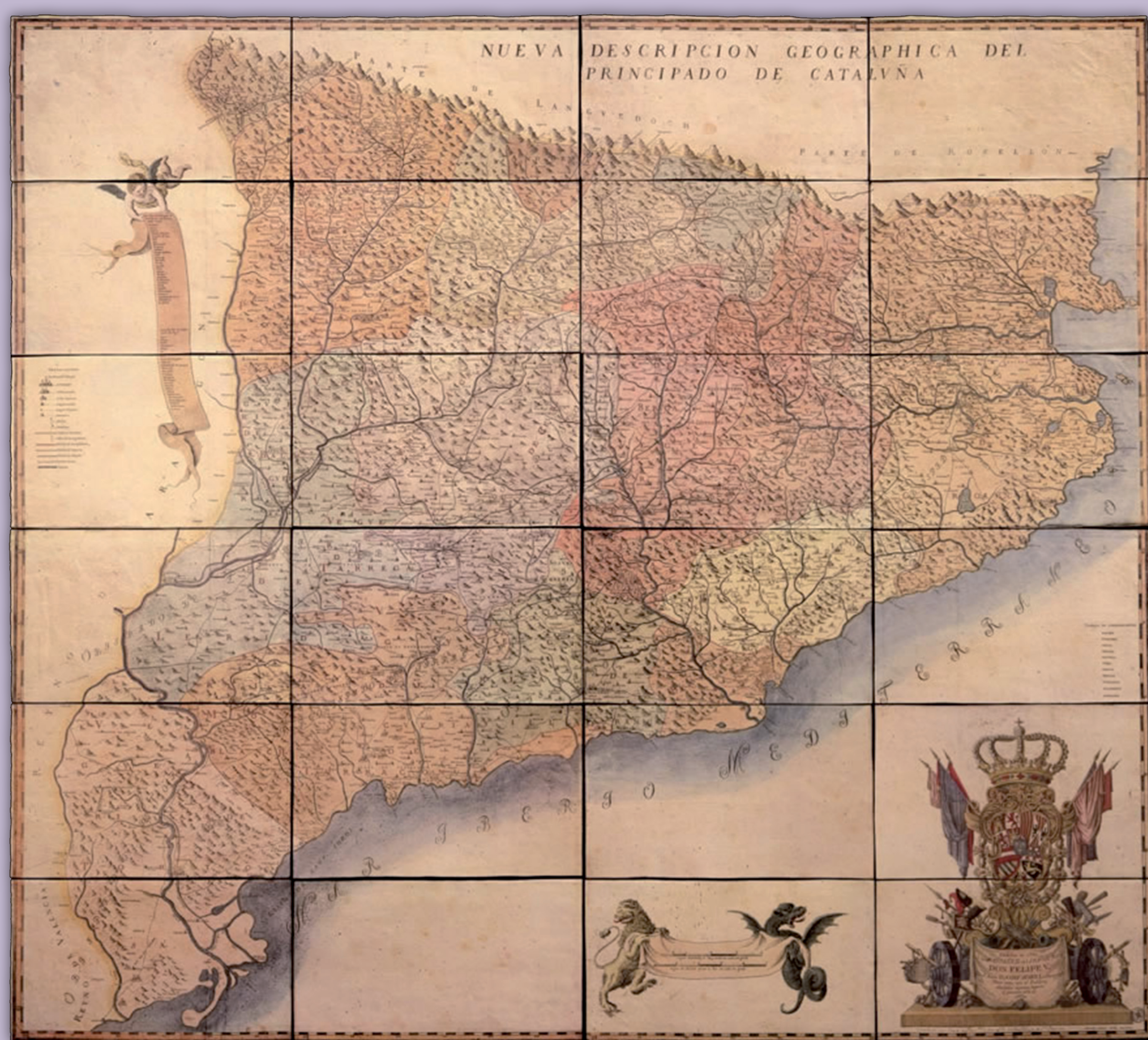
1714

Control judicial i territorial

Juntament amb la seva funció executiva, les Reials Audiències continuaren desenvolupant la seva tasca judicial aplicant el dret civil propi, excepció feta de València, on s'instaurà el dret civil de Castella. Eren hereves de l'anterior Reial Audiència de Catalunya (1493–1716), a la qual Felip V donà nova estructura -planta- el 1716, amb què perderen la seva facultat d'ésser tribunal suprem de Catalunya, per ser només un tribunal territorial sotmès al Consell de Castella, al qual s'atribuí la facultat d'ésser tribunal de darrera instància. Foren presidides pel capità general militar, de manera que constituïren òrgans assessors i governaven en diarquia amb aquest en base al «*Real Acuerdo*» (Reial Acord).

En matèria de justícia la presidència era exercida pel regent civil i el capità general no tenia intervenció en els litigis, fora del dret d'indult en cas de pena de mort, de manera que la justícia pogué preservar cert grau d'autonomia efectiva respecte de l'autoritat militar.

La Reial Audiència borbònica passà a ocupar la seu de l'abolida Generalitat (Diputació del General de Catalunya), el palau de la plaça Sant Jaume. Pel que fa als nomenaments dels magistrats, i en virtut de l'abolició dels privilegis d'estrangeria de Catalunya, pel qual només podien exercir els càrrecs públics de Catalunya els que gaudien de la condició de catalans, el tribunal va quedar obert a tots els súbdits del sobirà borbònic. La meitat i més de les magistratures foren ocupades per primera vegada per castellans.

Nueva descripción geographica del Principado de Cataluña
1720
Josep Aparici
Facsimil
116 x 129 cm
Institut Cartogràfic de Catalunya, RESM-E-3-5

La nova organització territorial dividia el Principat de Catalunya en dotze corregiments, mesura imposada pel Decret de Nova Planta

Els ajuntaments foren reformats per tal que tots els càrrecs des dels regidors fins als càrrecs subalterns fossin nomenats pel poder reial. El poder dels nobles, malgrat la pèrdua de part de la seva capacitat jurisdiccional, fou ben aviat mobilitzat per a la causa borbònica, fet que provocà que els nobles tinguessin prioritat sobre els ciutadans sense títol en els càrrecs municipals.